

The Significance of Hebron

What is the City of Arba, Kiryat Arba?

וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הָיָא חֵבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבַא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְבִכְתָּהּ:

Sarah died in Kiriath-arba—now Hebron—in the land of Canaan; and Abraham proceeded to mourn for Sarah and to bewail her.

Rashi

literally, the city of the Four, and it was so called because of the four giants who lived there: Ahiman, Sheshai, Talmai and their father (Numbers 13:22). Another explanation is that it was so called because of the four couples who were buried there, man and wife — Adam and Eve, Abraham and Sarah, Isaac and Rebecca, Jacob and Leah (Genesis Rabbah 58:4).

Ibn Ezra

ארבע. שם אדם גדול בענקים. ולהיותו אברהם הוא על דרך דרש כי לא היה מהענקים

Rashbam

שם האיש ארבע, כדכתיב: ביהושע קרית ארבע אבי הענק (יהושע ט"ו: י"ג), כמו: קרית סיחון (במדבר כ"א: כ"ח).

Rav Saadya Gaon

- א. וזה פשוטו, הוא שם מקום, או שם איש
- ב. מפני שארבעה גיבורים ישבו שם: ענק ושלושת בניו, ככתוב: "ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק";
- ג. מפני שעתידה היא ליפול בחלקם של ארבעה, דהיינו:
לשבט יהודה בכללה,
וללויים – בערי המגרש,
לכהנים – בערי מקלט,
ושדותיה לכלב בן יפונה;
- ד. מפני שייקברו בה ארבעה זוגות של צדיקים, בדיוק: אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה, לפי הכתוב, ואדם וחוה, לפי המסורת.

Rabbi David Tzvi Hoffmann

וראיה שהשם חברון היה שגור בפיהם של בני ישראל, יש בשמו של אחי עמרם, אבי משה, שהיה אף הוא — חברון. העיר שוכנת בדרך מבאר שבע לירושלים, מרוחקת פי שנים מבאר שבע ממרחקה מירושלים. בפי הערבים היא נקראת אל־ח'ליל, כלומר הידיד (של ה'), הוא הכינוי לאברהם שבפיהם; וייתכן שמכאן גם השם העברי חברון, מלשון חבר.

...Even Moshe's uncle is Hebron

Caleb and Hebron

וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד-חֶבְרוֹן וְשָׁם אַחִימָן שִׁשַׁי וְתַלְמִי יְלִידֵי הָעֵנָק וְחֶבְרוֹן שִׁבְעַת שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֶעַן מִצְרַיִם׃

They went up into the Negeb and came to Hebron, where lived Ahiman, Sheshai, and Talmai, the Anakites.—Now Hebron was founded seven years before Zoan of Egypt.—

Rashi: AND HE CAME UNTO HEBRON — Caleb alone went there and prostrated himself on the graves of the Patriarchs, offering prayer that he might be helped not to give way to the enticement of his colleagues and join them in their counsel. You may see that it was Caleb who went there, for so indeed it (Scripture) states, (Deuteronomy 1:36) “[Save Caleb the son of Jephunnch, he shall see it] and unto him will I give the land upon which he hath trodden!” and it is written, (Judges 1:20) “And they gave Hebron unto Caleb” (Sotah 34b)

Is Hebron our best city?

Rashi

[NOW HEBRON] WAS BUILT SEVEN YEARS [BEFORE ZOAN IN EGYPT] — Is it possible that Ham (who was the father of both Canaan and Mizraim; cf. Genesis 10:6) would have built Hebron for Canaan, his younger son, before he built Zoan for Mizraim, his elder son? But the meaning is that it was furnished (lit., built up) with all excellencies seven times better than Zoan. It (Scripture), by mentioning this, means to tell you the excellency of the Land of Israel. For you have no rockier ground in the Land of Israel than Hebron, — for this reason, indeed, they set it apart for a place of burial — and there is, on the other hand, no soil in any country as good as that of Egypt, for it states, (Genesis 13:10) “like the garden of the Lord, viz., like the Land of Egypt”. Now Zoan must have been the best part in the land Egypt since the residence of the kings was there, as it is said, (Jes. 30:4) “For in Zoan were its princes”, and yet Hebron was seven times better than it (Sotah 34b; Ketuvot 112a).

Joshua 14

וַיִּגְשׁוּ בְנֵי־יְהוּדָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה הַקִּנְזִי אֵתְּהָ אֶת־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים עַל אֲדֹתַי וְעַל אֲדֹתֶיךָ בְּקֹדֶשׁ בְּרַנֶּעַ:

The Judites approached Joshua at Gilgal, and Caleb son of Jephunneh the Kenizzite said to him: “You know what instructions the LORD gave at Kadesh-barnea to Moses, the man of God, concerning you and me.

בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בְּשִׁלַּח מֹשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה אֹתִי מִקְדֶּשׁ בְּרַנֶּעַ לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וְאָשִׁב אֹתוֹ דֹּבָר כַּאֲשֶׁר עִם־לִבִּי:

I was forty years old when Moses the servant of the LORD sent me from Kadesh-barnea to spy out the land, and I gave him a forthright report.

וְאַחִי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי הִמָּסוּ אֶת־לֵב הָעָם וְאַנְכִי מִלֵּאתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי:

While my companions who went up with me took the heart out of the people, I was loyal to the LORD my God.

!

יִשְׁבַּע מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם־לֹא הָאֶרֶץ אֲשֶׁר דָּרַכָה רַגְלִי בָּהּ לְךָ תְּהִיָּה לְנַחֲלָה וּלְבְנֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי מִלֵּאתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי:

On that day, Moses promised on oath, ‘The land on which your foot trod shall be a portion for you and your descendants forever, because you were loyal to the LORD my God.’

וְעַ

רְבָעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יָמָא דְּבָר יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־הֵלַךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַעֲתָה הִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם בֶּן־חָמֵשׁ וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה:

Now the LORD has preserved me, as He promised. It is forty-five years since the LORD made this promise to Moses, when Israel was journeying through the wilderness; and here I am today, eighty-five years old.

עוֹדִנִי הַיּוֹם חֲזָק כַּאֲשֶׁר בַּיּוֹם שָׁלַח אוֹתִי מֹשֶׁה כִּכְחִי אַז וּכְכְחִי עָתָה לַמִּלְחָמָה וּלְצֹאת וּלְבוֹא:

I am still as strong today as on the day that Moses sent me; my strength is the same now as it was then, for battle and for activity.

וְעַ

שֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אַתָּה־שָׁמַעְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־עֲנֻקִים נָשָׁם וְעָרִים גְּדֹלוֹת בְּצֻרוֹת אוֹלֵי יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרֶשְׁתִּים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

So assign to me this hill country as the LORD promised on that day. Though you too heard on that day that Anakites are there and great fortified cities, if only the LORD is with me, I will dispossess them, as the LORD promised.”

וַיְבָרְכֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּתֶן אֶת־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה לְנַחֲלָה:

So Joshua blessed Caleb son of Jephunneh and assigned Hebron to him as his portion.

עַל־כֵּן הָיְתָה־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה הַקִּנְזִי לְנַחֲלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה יַעַן אֲשֶׁר מָלָא אֲחִירִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

Thus Hebron became the portion of Caleb son of Jephunneh the Kenizzite, as it still is, because he was loyal to the LORD, the God of Israel.—

David and Hevron

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה אֵלֶיךָ לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֵה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכִי אֶעֱלֶה וַיֹּאמֶר חֲבֵרֹנָה:

(שמואל ב ב א)

Sometime afterward, David inquired of the LORD, “Shall I go up to one of the towns of Judah?” The LORD answered, “Yes.” David further asked, “Which one shall I go up to?” And the LORD replied, “To Hebron.”

So David went up there, along with his two wives, Ahinoam of Jezreel and Abigail wife of Nabal the Carmelite.

David also took the men who were with him, each with his family, and they settled in the towns about Hebron.

Ralbag

He thought it would be easy to replicate his father's success

ולכן בחר ה' יתברך שיבוא דוד לחברון להגלות העניין אצלו, שמשם תצמח לו המלוכה בקלות יותר. ולזה תמצא שתכף שבא דוד שם, התעוררו אנשי יהודה מעצמם למשוך דוד למלוך עליהם.... ואפשר שלב אנשי חברון היה יותר שלם עם דוד מלב זולתם מבני יהודה וכאילו סבבו הם מפני בוא דוד לחברון למשוך לב יהודה למשוח דוד למלוך עליהם.

(תועלת השני)

II Samuel 2

וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ-שָׁם אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-בֵּית יְהוּדָה וַיֵּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר אַנְשֵׁי יִבְיִש גִּלְעָד אָשְׁרָ קָבְרוּ אֶת-שָׁאוּל:

(שמואל ב ב ד)

The men of Judah came and there they anointed David king over the House of Judah. David was told about the men of Jabesh-gilead who buried Saul.

Why did Judah break away?

יש לומר על פי הרמב"ן על הפסוק: "לא יסור שבט מיהודה", שהתקשה מה היה קורה אם שאול לא היה חוטא, הרי המלכות שייכת לשבט יהודה. ותירץ שאם שאול לא היה חוטא, היה שאול מולך על שבטי אימו (בקהילת יעקב כתב "על אחד עשר שבטים") ודוד היה מולך על שבט יהודה "או (שהיה שאול) מולך תחת (מלך יהודה)" (לשון הרמב"ן שם).

Avshalom and Hebron II Samuel 15

וַיְהִי

מִ

קֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵלֶכָה וְנָא וְאַשְׁלֵם אֶת־נִדְרִי אֲשֶׁר־נִדְרָתִי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן:

After a period of forty years had gone by, Absalom said to the king, “Let me go to Hebron and fulfill a vow that I made to the LORD.

:יִנְדָּר נִדְרִי עַבְדְּךָ בְּשִׁבְתִּי בְּגֶשׁוּר בְּאֶרֶם לֵאמֹר אִם־יָשִׁיב [יָשׁוּב] יְשִׁיבֵנִי יְהוָה יְרוּשָׁלַם וְעַבַּדְתִּי אֶת־יְהוָה:

For your servant made a vow when I lived in Geshur of Aram: If the LORD ever brings me back to Jerusalem, I will worship the LORD.”

Why Chevron?

Rashi: Our Rabbis said, "[Avshalom wanted] to bring lambs from Chevron³*ibid.* because there, the lambs were fat

Abarbanel: גם לפי שדוד מלך בחברון ראה אבשלום בנו למלוך שמה בחשבו שהמקום גורם לזה, והלך לבקש מאת האלקים שימליכו תחת אביו.

והאפוד כתב שהלך חברון להיותה עיר ואם בישראל והיותה מקדם עיר ממלכה, בחשבו שכאשר ימליכוהו שם בני העיר ימליכוהו כל ישראל, ולזה צוה למרגלים אשר שלח בכל שבטי ישראל שיאמרו: כשמעם קול השופר מלך אבשלום בחברון, ר"ל כבר קבלוהו אנשי חברון למלך ועתה לכו אחריהם:

Redak: ומן הנראה מה שהלך לחברון להקריב לפי שהיה דעתו למרות ולמלוך בחר המקום שהוקם בו אביו למלך,

!

לֹחַ אֲבִישָׁלוֹם מִרְגָּלִים בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּשִׁמְעֵכֶם אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר וְאַמַּרְתֶּם מֶלֶךְ אֲבִישָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן׃

But Absalom sent agents to all the tribes of Israel to say, “When you hear the blast of the horn, announce that Absalom has become king in Hebron.”

Benjamin of Tudela

אברהם, והיא הייתה כנסת (בית כנסת)^[11] (St) ובעמק השדה בשדה המכפלה, שם העיר היום, ושם הבמה הגדולה שקורין שמה היהודים בימי ישמעאליים. ועשו הגויים שם ששה קברים על שם אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה, ואומרים ל"תועים" (עולי הרגל הנוצרים) שהם קברי האבות ונותנין שם ממון.

אבל אם יבוא יהודי שם שיתן שכר לשוער של מערה ויפתח לו פתח ברזל שהוא עשוי מבנין אבותינו הע"ה, וירד אדם למטה במדרגות ונר דלוק בידו וירד למטה במערה אחת ואין שם כלום, וכן בשנייה, עד שיבוא אל השלישית והנה שם ששה קברים: קבר אברהם ויצחק ויעקב ושרה ורבקה ולאה זה כנגד זה ועל קבריהם חתומים אותיות חקוקות באבנים. על קבר אברהם חקוק "זה קבר אברהם" ושל יצחק "זה קבר יצחק בן אברהם אבינו", ושל יעקב "זה קבר יעקב בן יצחק בן אברהם אבינו", ועל "האחרים" "זה קבר שרה" ו"זה קבר רבקה" ו"זה קבר לאה".

ובמערה מדליקין שם עששית אחת דולקת בכל יום ויום ובכל לילה ולילה על הקברים. ושם חביות הרבה מלאות עצמות מישראל, שהיו מביאים שם מתייהם בימי ישראל, כל אחד ואחד עצמות אבותיו, ומניחין אותן ש

Ibid. *he Itinerary of Benjamin of Tudela*, critical text, translation and commentary by Marcus Nathan Adler.

At a distance of six parasangs is St. Abram de Bron, which is Hebron; the old city stood on the mountain, but is now in ruins; and in the valley by the field of Machpelah lies the present city. Here there is the great church called St. Abram, and this was a Jewish place of worship at the time of the Mohammedan rule, but the Gentiles have erected there six tombs, respectively called those of Abraham and Sarah, Isaac and Rebekah, Jacob and Leah. The custodians tell the pilgrims that these are the tombs of the Patriarchs, for which information the pilgrims give them money. If a Jew comes, however, and gives a special reward, the custodian of the cave opens unto him a gate of iron, which was constructed by our forefathers, and then he is able to descend below by means of steps, holding a lighted candle in his hand. He then reaches a cave, in which nothing is to be found, and a cave beyond, which is likewise empty, but when he reaches the third cave behold there are six sepulchres, those of Abraham, Isaac and Jacob, respectively facing those of Sarah, Rebekah and Leah. And upon the graves are inscriptions cut in stone; upon the grave of Abraham is engraved "This is the grave of Abraham"; upon that of Isaac, "This is the grave of Isaac, the son of Abraham our Father"; upon that of Jacob, "This is the grave of Jacob, the son of Isaac, the son of Abraham our Father"; and upon the others, "This is the grave of Sarah," "This is the grave of Rebekah," and "This is the grave of Leah." A lamp burns day and night upon the graves in the cave.

One finds there many casks filled with the bones of Israelites, as the members of the house of Israel were wont to bring the bones of their fathers thither and to deposit them there to this day.

Rambam

ובאחד בשבת, תשעה לחודש (מרחשון)... עמדתי במערה והתפללתי, שבח לאל יתברך על הכל .. נדרתי שיהיו לי כמו יום טוב ותפילה ושמחה בהם אכילה ושתייה. אלהים יעזרני על כל ויקים לי נדרי לה' אשלם – "אמן".

רבי **עובדיה מברטנורא** ביקר במערה במאה ה-15 וכתב: "כי הלכתי לחברון וגרתי בה ימים רבים, עד אשר הייתה ישיבתה חביבה עלי כמעט יותר מירושלים, להיות היהודים בה מעט וטובים ואינם כאנשי ירושלים לרוע. והם כעשרים בעלי בתים מכונסים במבוי אחד הסגור עליהם, ולא יעבור ביניהם ישמעאל וטמא. וגם מסורת ביד כל אנשי הארץ, כי הקבורה בחברון טובה מירושלים. ופה חברון על קבורת האבות בנין ישן "נושן מאד מאבנים גדולות, לא יאומן כי יסופר, על הבניין הנושן בנין חדש מהישמעאלים".

1929 Massacres

The **Hebron massacre** refers to the killing of sixty-seven or sixty-nine Jews on 24 August 1929 in [Hebron](#), then part of [Mandatory Palestine](#), by Arabs incited to violence by rumors that Jews were planning to seize control of the Temple Mount in Jerusalem.^[1] The event also left scores seriously wounded or maimed. Jewish homes were pillaged and synagogues were ransacked. Some of the 435 Jews who survived were hidden by local Arab families,^[2] although the extent of this phenomenon is debated.^[3] Soon after, all Hebron's Jews were evacuated by the British authorities.^[4] Many returned in 1931, but almost all were evacuated at the outbreak of the [1936–39 Arab revolt in Palestine](#). The massacre formed part of the [1929 Palestine riots](#), in which a total of 133 Jews and 110 Arabs were killed, and brought the centuries-old Jewish presence in Hebron to an end

Aaron Dovid Shainberg

The Yeshiva itself is a revelation to me. The boys surely fall far short of the popular conception of what a “Yeshiva Bacher”³¹ is. They, for the most part, are neatly and modernly dressed – although a bit shabby, of course. In manners and deportment they are perfect – the Yeshiva is insistent upon a high standard of etiquette within the Yeshiva and outside as well. The character of each of the 200 students is of the highest imaginable. Even I was surprised at what I have found. The student body is composed of the purest type of idealists. There are both married and single men ranging in age from 20 to 60 – already ordained Rabbis sit and learn all day and support themselves from teaching the younger students.

All in all, I thank G-d every minute of the day that He brought me to the Yeshiva here in Hebron. Here, not only can I best acquire that knowledge which I seek but I am in a thoroughly Jewish atmosphere and on holy ground.

And you my dear parents, I only pray that you should always be as happy as I am at present. May G-d bless you with continued good health, peace of mind & that happiness which comes from good children.

I don't know why I am this serious tonight. Perhaps because it is past midnight and writing by lamplight I am brought to a more serious frame of mind . . .

. . . I shall leave off here and finish the letter, please G-d, tomorrow – Good night.

These sentiments & more are ever in your mind and heart here in Palestine. You would think that familiarity would wear off the enthusiasm but it does not – quite the contrary. And especially are you in a state of constant inspiration here in Hebron. Just think – here within ten minutes walk is the ‘Cave of the Machpelah’ where the Arbah Zugos (the four couples) lie buried: Adam & Eve; Avraham & Sarah; Isaac & Rebecca; Jacob & Leah!! In the Zechus (merit) of the Patriarchs we live under Divine light & protection. History has it that such as the Ramban (Nachmanides),³⁷ ‘Baal Reshith Hachmah’,³⁸ & others are also laid in rest here in Hebron since Jewish tradition tells us that the Resurrection will begin here. Therefore, Avraham named the place Hebron (meaning “the joining” i.e. the reuniting of the body and soul).

The story of the cave

<https://youtu.be/-yk7OavO360>

The Mearat Hamachpela. What is machpelah?

Rashi: מכפלה – בית ועליה על גביו. it had a lower and an upper cavern. Another explanation of why it was so called is, because it has the characteristic of being doubled on account of the couples who are buried there (see Rashi in verse 2) (Eruvin 53a).

Shadal: (שם המקום, לא תואר למערה) (רשב"ם רמב"ן רמבמ"ן וראזנמילר: .

Rashbam: (כל הבקעה קרויה מכפלה, כמו: ככר הירדן (בראשית י"ג:י'). וכן מוכיח לפנינו: שדה עפרון אשר במכפלה (בראשית כ"ג:י"ז).

Ibn Ezra: מערת המכפלה – מערה בתוך מערה.

The three places bought with cash

ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו... במאה קשיטה, אמר רב יודן בר סימון זה אחד" משלשה מקומות שאין אומות העולם יכולין להונות את ישראל לומר גזולים הן בידכם ואלו הן, מערת המכפלה, ובית המקדש, וקבורתו של יוסף, מערת המכפלה, דכתיב (בראשית כג) וישמע אברהם אל עפרון וישקול אברהם לעפרון, בית המקדש, דכתיב (דברי הימים א, כא) ויתן דוד "לארנן במקום... וקבורתו של יוסף (בראשית לג) ויקן את חלקת השדה, יעקב קנה שכם

The first for Caleb, David and... Avraham!

וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי-חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֹּסֶף עֹבֵר לַסֹּחָר:

Abraham accepted Ephron's terms. Abraham paid out to Ephron the money that he had named in the hearing of the Hittites—four hundred shekels of silver at the going merchants' rate.

וַיָּקָם אִשְׁדָּה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֶּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ וְכָל-הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל-גְּבֻלוֹ סָבִיב:

So Ephron's land in Machpelah, near Mamre—the field with its cave and all the trees anywhere within the confines of that field—passed

לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי-חֵת בְּכָל בָּאֵי שַׁעַר-עִירוֹ:

to Abraham as his possession, in the presence of the Hittites, of all who entered the gate of his town.

Gan Eden?

מהיכן ידע האדם הראשון היכן המערה? אלא ראה אור אחד דקיק עולה באותו מקום, שיוצא מגן עדן, ורצה אותו לקברו. ושם הוא המקום, סמוך לשער גן עדן. (בראשית נז).

הזוהר חדש מוסיף: "רבי קסמא אומר: מערת המכפלה סמוך לפתח גן עדן. בשעה שמתה חוה – בא אדם לקברה שם, ושם הריח מריחות גן עדן, באותו הריח שהיה שם. רצה לחצוב יותר, יצתה בת קול ואמרה – "דייך". באותה שעה עמד ולא חצב יותר, ושם נקבר. מי נתעסק בו? שת בנו, שהוא היה בדמותו ובצלמו. אמר ר' רחומאי: הקב"ה נתעסק בו כשנוצר, ונתעסק בו כשמת. ולא היה מי שיודע בו (כל כך), עד שבא אברהם אבינו עליו השלום, ונכנס לשם, וראה אותו (את האדם הראשון)... " (רות, ד'ע"ט, ד).

בפרקי דרבי אליעזר מתואר כיצד אברהם אבינו גילה את המערה. כאשר עשה סעודה למלאכים ורצה ליקח בן בקר, כפי שכתוב: "ואל הבקר רץ אברהם" (**בראשית**, י"ח, ז') – ברח מלפניו (הבן בקר) ונכנס למערת המכפלה. רץ אברהם אחריו שם ומצא שם אדם וחווה שוכבים על המיטות וישנים, ונרות דולקים עליהם וריח טוב עליהם (כריח ניחוח. לפיכך חמד את המערה לאחוזת קבר. (פרק ל"ה).

עוד מובא בפרקי דרבי אליעזר, כאשר אברהם בקש מהיבוסים, בני חת, לקנות מהם את המערה תמורת זהב לאחוזת קבר הם לא הסכימו. אברהם השתחוה בפניהם. אמרו לו כי יכרות עימם ברית שבני ישראל לא ייכבשו את עירם, ירושלים. אברהם הסכים וכתת עמם ברית ושבועה.

על מנת להבטיח את קיום השבועה, היבוסים עשו צלמי נחושת והעמידו אותן בירושלים וכתבו עליהם את ברית שבועת אברהם. וכשבאו בני ישראל לארץ כנען, כפי שמתואר **בספר שופטים**: וְאֶת-הַיְבוֹסִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֹא-יִכְלְוּ [יִכְלְוּ] בְנֵי-יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם וַיָּשֶׁב הַיְבוֹסִי אֶת-בְּנֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה" (**ט"ו**, "ס"ג). **דוד המלך** רצה לכבוש את **ירושלים** ולא הצליח שנאמר "וַיִּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל-הַיְבוֹסִי וַיֹּשֶׁב הָאֶרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֹא-תָבֹא הִנֵּה כִּי אִם-הִסִּירָךְ הָעֹרִים וְהַפְּסָחִים לֹאמֹר לֹא-יָבֹא דָוִד הִנֵּה" (**שמואל ב'**, ה', ו'). רק אחר שדוד הסיר את העורים והפסחים כבש את העיר.

Pirkei

D'rabbi

Eliezer

Adam sat and meditated in his heart. He said, "I know that death will remove me [to] 'the house assigned for all the living' [Job 30:28]." Adam said, "While I am yet [alive], I will build for myself a *beit malon* [grave] for my repose." He dug and built a *beit malon* for his repose beyond Mount Moriah. Adam said, "If in the case of the Tablets, just because in the future they will be written by the finger of the Holy One, blessed be He, the waters of the Jordan are destined to flee before them, how much more so will this be the case regarding my body, which His two hands kneaded, and into my nostrils He blew the breath of life? After my death they will come and take my bones and make them into an image for idolatry. Rather, I will put my coffin deep down, beneath the cave and within the cave." Therefore it is called the Cave of Machpelah, which is a double [*kefulah*] cave. There Adam was put and his helper, Abraham and his helper, Isaac and his helper, Jacob and his helper. It therefore is called Kiriath-arba, after the four [*arba*] couples, about whom Scripture writes: "Yet he shall come to peace, he shall have rest on his couch who walked straightforward" [Isa 57:2].

He ran to fetch a calf. But the calf fled from before him, and went in the Cave of Machpelah. Abraham went in after it, and he found there Adam and his helper lying there upon their beds. They slept, lights were kindled above them, and a fine scent was about them, like a pleasing odor. Therefore he desired to have the Cave of Machpelah as a burial site.

(

Pirkei de-Rabbi Eliezer

, chapter 36)